

Neemia

Textul de memorat: „Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns și m-am jelit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor și am zis: «Doamne Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!»” (Neemia 1:4,5)

Duminică, 6 octombrie – Neemia primește vești rele

1. **Neemia 1:1-4;** 1. Istorisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chișleu, în al douăzecilea an, pe când eram în capitala Susa,
2. a venit Hanani, unul din frații mei, și câțiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre iudeii scăpați care mai rămăseseră din robie și despre Ierusalim.
3. Ei mi-au răspuns: "Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate, și porțile sunt arse de foc."
4. Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns și m-am jelit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor

Luni, 7 octombrie – Rugăciunea lui Neemia

2. **Neemia 1:5-11;** 5. și am zis: "Doamne Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!
6. Să ia aminte urechea Ta, și ochii să-Ți fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău acum, zi și noapte, pentru robii Tăi, copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcătuit.
7. Te-am supărat și n-am păzit poruncile Tale, legile și orânduirile pe care le-ai dat robului Tău Moise.
8. Adu-Ți aminte de cuvintele acestea pe care le-ai dat robului Tău Moise să le spună: "Când veți păcătui, vă voi risipi printre popoare;
9. dar, dacă vă veți întoarce la Mine și dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, atunci, chiar dacă veți fi izgoniți la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo vă voi aduna și vă voi aduce iarăși în locul pe care l-am ales ca să locuiască Numele Meu acolo."
10. Ei sunt robii Tăi și poporul Tău pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare și prin mâna Ta cea tare.
11. Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tău și la rugăciunea robilor Tăi, care vor să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi izbândă robului Tău și fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!" Pe atunci eram paharnicul împăratului.

Mărti, 8 octombrie – Neemia îi vorbește împăratului

3. **Neemia 2:1-8;** 1. În luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe, pe când vinul era înaintea lui, am luat vinul și l-am dat împăratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui.
2. Împăratul mi-a zis: "Pentru ce ai fața tristă? Totuși nu ești bolnav; nu poate fi decât o întristare a inimii." Atunci m-a apucat o mare frică
3. și am răspuns împăratului: "Trăiască împăratul în veac! Cum să n-am fața tristă, când cetatea în care sunt mormintele părinților mei este nimicită, și porțile ei sunt arse de foc?"
4. Și împăratul mi-a zis: "Ce ceri?" Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor

5. și am răspuns împăratului: "Dacă găsește cu cale împăratul și dacă robul tău îi este plăcut, trimite-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, ca să o zidesc din nou."
6. Împăratul, lângă care ședea și împărăteasa, mi-a zis atunci: "Cât va ține călătoria ta și când te vei întoarce?" Împăratul a găsit cu cale să mă lase să plec, și i-am hotărât o vreme.
7. Apoi am zis împăratului: "Dacă găsește împăratul cu cale, să mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de Râu, ca să mă lase să trec și să intru în Iuda,
8. și o scrisoare pentru Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porțile cetății de lângă casă, pentru zidul cetății și pentru casa în care voi locui." Împăratul mi-a dat aceste scrisori, căci mâna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine.

Miercuri, 9 octombrie – Neemia este lăsat să plece în Iuda

4. **Neemia 2:9,10;** 9. M-am dus la dregătorii de dincolo de Râu și le-am dat scrisorile împăratului, care pusese să mă însoțească niște mai mari ai oștii și niște călăreți.
10. Sanbalat, horonitul, și Tobia, slujitorul amonit, când au auzit lucrul acesta, nu le-a plăcut deloc că venea un om să caute binele copiilor lui Israel.

Joi, 10 octombrie – Pregătire pentru începerea lucrărilor

5. **Neemia 2:11-20;** 11. Am ajuns la Ierusalim și am rămas acolo trei zile.
12. După aceea, m-am sculat noaptea cu câțiva oameni, fără să fi spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeuul meu în inimă să fac pentru Ierusalim. Nu era cu mine nicio altă vită, afară de vita pe care călăream.
13. Am ieșit noaptea pe poarta văii și m-am îndreptat spre izvorul balaurului și spre poarta gunoiului, uitându-mă cu băgare de seamă la zidurile dărâmate ale Ierusalimului și la porțile lui arse de foc.
14. Am trecut pe la poarta izvorului și pe la iazul împăratului, și nu era loc pe unde să treacă vita care era sub mine.
15. M-am suit noaptea pe la pârau și m-am uitat iarăși cu băgare de seamă la zid. Apoi am intrat pe poarta văii, și astfel m-am întors.
16. Dregătorii nu știau unde fusesem și ce făceam. Până în clipa aceea nu spusese nimic iudeilor, nici preoților, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunui din cei ce vedeau de treburi.
17. Le-am zis atunci: "Vedeți starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat, și porțile sunt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului și să nu mai fim de ocară!"
18. Și le-am istorisit cum mâna cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: "Să ne sculăm și să zidim!" Și s-au întărit în această hotărâre bună.
19. Sanbalat, horonitul, Tobia, slujitorul amonit, și Gheșem, arabul, fiind înștiințați, și-au bătut joc de noi și ne-au disprețuit. Ei au zis: "Ce faceți voi acolo? Vă răsculați împotriva împăratului?"
20. Și eu le-am răspuns: "Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi n-aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim."
6. **Neemia 2:19,20;** 19. Sanbalat, horonitul, Tobia, slujitorul amonit, și Gheșem, arabul, fiind înștiințați, și-au bătut joc de noi și ne-au disprețuit. Ei au zis: "Ce faceți voi acolo? Vă răsculați împotriva împăratului?"
20. Și eu le-am răspuns: "Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi n-aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim."